

Рішення
разової спеціалізованої вченої ради (PhD 7857)
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач ступеня доктора філософії Книгницький Микола Миколайович, 1998 року народження, громадянин України, освіта вища: закінчив у 2021 році Приватний вищий навчальний заклад Університет Короля Данила за спеціальністю "Право", м. Івано-Франківськ, виконав акредитовану освітньо-наукову програму ОП 49339 Право (081 Право).

Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом Закладу вищої освіти "Університет Короля Данила", м. Івано-Франківськ, від 26.02.2025 № 07/од, у складі:

Голови разової спеціалізованої вченої ради – Сергій КОРОЄД, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри права та публічного управління, Заклад вищої освіти "Університет Короля Данила";

Рецензента – Іван КРИХОВЕЦЬКИЙ, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри права та публічного управління, Заклад вищої освіти "Університет Короля Данила";

Офіційних опонентів – Ольга БАРАБАШ, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри загальноправових дисциплін, Львівський державний університет внутрішніх справ;

Юлія ЦУРКАН-САЙФУЛІНА, доктор юридичних наук, професор, заступник директора з наукової роботи, Чернівецький навчально-науковий юридичний інститут Національного університету "Одеська юридична академія";

Олександр КОТУХА, кандидат юридичних наук, професор, декан факультету права, Львівський торговельно-економічний університет,

на засіданні «14» квітня 2025 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань "Право" Книгницькому Миколі Миколайовичу на підставі публічного захисту дисертації "Роль правової культури в процесі застосування права в Україні" за спеціальністю 081 Право.

Дисертацію виконано у Зкладі вищої освіти "Університет Короля Данила", м. Івано-Франківськ.

Науковий керівник Роман ЗВАРИЧ, доктор юридичних наук, професор, Заклад вищої освіти "Університет Короля Данила", професор кафедри права та публічного управління.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису, виконано державною мовою. Дисертація Книгницького Миколи Миколайовича на тему "Роль правової культури в процесі застосування права в Україні" – кваліфікаційна наукова робота, яка виконана здобувачем особисто, подана на здобуття ступеня доктора філософії, є комплексним, цілісним, завершеним науковим дослідженням, містить нові науково обґрунтовані результати проведених здобувачем досліджень, які виконують конкретне наукове завдання, що має істотне значення для юридичної галузі знань та відрізняються науковою новизною в комплексному підході до характеристики ролі правової культури в процесі застосування права в Україні, а також оцінки впливу правової культури на ефективність правозастосовної діяльності, що відповідає темі дисертації; за своїм змістом відповідає галузі знань "Право" спеціальності 081 Право та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 19 травня 2023 р. № 502), Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44, Вимогам до оформлення дисертацій, затвердженим наказом МОН України від 12.01.2017 № 40.

Здобувач має 7 наукових публікацій за темою дисертації, з них 4 одноосібні статті у наукових виданнях, включених на дату опублікування до переліку наукових фахових видань

України з юридичних наук, опубліковані державною мовою; зазначені статті містять обґрунтування отриманих здобувачем наукових результатів відповідно до мети статті (поставленого завдання) та висновків; опубліковані не більше ніж однієї статті в одному випуску (номері) наукового видання; мають активний ідентифікатор DOI та вказані здобувачем в анотації дисертації, а відтак зараховуються за темою дисертації:

1. Книгницький М.М. Роль правової культури у забезпеченні ефективного застосування права в Україні. Держава та регіони. Серія: ПРАВО. 2024. № 3 (85). С. 211-215. DOI <https://doi.org/10.32782/1813-338X-2024.3.33>

2. Книгницький М.М. Поняття та сутність правової культури і процесу застосування права в Україні. Право та державне управління. 2024. № 3. С. 190-194. DOI <https://doi.org/10.32782/pdu.2024.3.27>

3. Книгницький М.М. Особливості правової культури та правозастосування. Держава і регіони. 2022. № 2 (66). С. 216-220. DOI <https://doi.org/10.32782/1813-338X-2022.2.35>

У дискусії взяли участь (голова, рецензент, офіційні опоненти) та висловили зауваження:

Голова ради Сергій КОРОЄД: 1) в науковій новизні здобувач пропонує підхід до оцінки ефективності правозастосування через, в т.ч. рівень довіри громадян до правової системи. Такий підхід автора є не зовсім обґрунтованим, адже рівень довіри громадян, наприклад до судової влади, взагалі не впливає на правову культуру і правосвідомість суб'єкта правозастосування. Суддя є об'єктивним і неупередженим, і на нього не може впливати негативне ставлення учасників справи до нього; 2) у висновку № 2 автор стверджує, що високий рівень правової культури є важливим для досягнення справедливості в застосуванні правових норм, і що це також сприяє зміцненню довіри та підвищенню легітимності правових інститутів. Ви знаєте, якщо брати правосуддя, де вирішуються спори, або ж юрисдикційну діяльність щодо притягнення до відповідальності, то в спорі між двома суб'єктами одна сторона завжди буде незадоволеною рішенням суду і жодної довіри до судді у неї не буде; так само особа, яку притягнуто до відповідальності, буде вважати таке рішення судді несправедливим. Тобто одна сторона буде довіряти суду і вважатиме рішення справедливим, а інша ні, навіть якщо суддя ухвалить дійсно законне і обґрунтоване рішення; 3) і з цього випливає ще одна проблема – це внутрішнє переконання і суддівський розсуд. Ось тут якраз варто було розглянути ці чинники та розкрити їх співвідношення із правовою культурою і застосуванням права. І взагалі б було добре, якби здобувач частково присвятив би увагу судовому правозастосуванню. Рецензент Іван КРИХОВЕЦЬКИЙ: в роботі недостатньо висвітлено емпіричну базу, яка б підтвердила запропоновані теоретичні положення; зокрема бракує соціологічних досліджень або аналітики практики застосування права, що дозволило б глибше зрозуміти вплив правової культури на функціонування правової системи. Офіційний опонент Ольга БАРАБАШ: в межах цієї теми ми повинні більше говорити про те, що саме молоде покоління відіграє ключову роль в процесах демократизації, верховенства права, при реалізації принципів правової держави. Офіційний опонент Юлія ЦУРКАН-САЙФУЛІНА: зауважень не висловила. Офіційний опонент Олександр КОТУХА: було б добре в роботі зазначити, яким чином обрахувати рівень правової культури, які показники будуть основоположними, щоб можна було говорити про високий рівень правової культури в Україні, адже без таких основоположних чинників нам важко зрозуміти цей рівень.

Результати відкритого голосування за присудження здобувачеві ступеня доктора філософії:

«За» 5 членів ради,

«Проти» - немає членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує Книгницькому Миколі Миколайовичу ступінь доктора філософії з галузі знань "Право" за спеціальністю 081 Право.

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Члени разової ради окремих думок не подавали.

Голова разової спеціалізованої вченої ради

Сергій КОРОЄД